

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 października 2005 r.

kończąca postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych żelaznych lub stalowych lin i kabli (SWR) pochodzących z Republiki Korei

(2005/739/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE

1. Wszczęcie postępowania

(1) W dniu 20 listopada 2004 r. Komisja ogłosiła, w drodze zawiadomienia („zawiadomienie o wszczęciu”) opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽²⁾, wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Wspólnoty niektórych żelaznych lub stalowych lin i kabli (Steel Wire Rope – SWR) pochodzących z Republiki Korei („Korea”).

(2) Postępowanie antydumpingowe wszczęto w następstwie skargi złożonej w dniu 11 października 2004 r. przez Komitet Łącznikowy Przemysłu Lin Stalowych Unii Europejskiej („EWRIS” lub „skarżący”), działający w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, całkowitej wspólnotowej produkcji SWR. Skarga zawierała dowody wykazujące istnienie dumpingu wymienionego produktu i poniesionej w wyniku tego istotnej szkody, które zostały uznane za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia postępowania.

1.1. Obowiązujące środki i trwające dochodzenia dotyczące przywozu SWR z krajów trzecich

(3) W sierpniu 1999 r. Rada, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1796/1999⁽³⁾, nałożyła ostateczne cło antydumpin-

gowe na przywóz stalowych lin i kabli („SWR”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Węgier, Indii, Meksyku, Polski, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy. Środki mające zastosowanie do wymienionego przywozu przyjęły formę cła *ad valorem*, z wyjątkiem jednego producenta eksportującego z Indii, jednego z Meksyku, jednego z RPA oraz jednego z Ukrainy, od których przyjęto zobowiązania na mocy decyzji Komisji 1999/572/WE⁽⁴⁾. Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1678/2003⁽⁵⁾ Komisja wycofała zobowiązanie złożone przez wymienionego wyżej ukraińskiego producenta eksportującego, a na mocy rozporządzenia (WE) nr 1674/2003⁽⁶⁾ Rada ponownie nałożyła odpowiednie antydumpingowe cło *ad valorem* w odniesieniu do tego eksportera.

(4) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1601/2001⁽⁷⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych żelaznych lub stalowych lin i kabli pochodzących z Republiki Czeskiej, Rosji, Tajlandii i Turcji. Środki mające zastosowanie do wymienionego przywozu przyjęły formę cła *ad valorem*, z wyjątkiem jednego czeskiego, jednego rosyjskiego, jednego tajlandzkiego oraz dwóch tureckich producentów eksportujących, od których przyjęto zobowiązania na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 230/2001⁽⁸⁾ i decyzji Komisji 2001/602/WE⁽⁹⁾. Zobowiązania obydwóch tureckich eksportujących producentów zostały wypowiedziane na mocy rozporządzeń Komisji (WE) nr 2303/2002⁽¹⁰⁾ i nr 1274/2003⁽¹¹⁾.

(5) Następnie, po przeprowadzeniu dochodzenia zgodnie z art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 („rozporządzenie podstawowe”), ustalono, iż miało miejsce obejście środków dotyczących przywozu z Ukrainy i Chińskiej Republiki Ludowej za pośrednictwem odpowiednio Mołdowy i Maroka. W konsekwencji antydumpingowe cło nałożone na przywóz pochodzący z Ukrainy rozszerzono na przywóz takich samych stalowych lin i kabli wysyłanych z Mołdowy⁽¹²⁾. Podobnie, ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzono na przywóz takich samych stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka⁽¹³⁾, z wyjątkiem tych produkowanych przez rzeczywistych producentów marokańskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. C 283 z 20.11.2004, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 217 z 17.8.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 217 z 17.8.1999, str. 63.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 238 z 25.9.2003, str. 13.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 238 z 25.9.2003, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 211 z 4.8.2001, str. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 34 z 3.2.2001, str. 4.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 211 z 4.8.2001, str. 47.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 348 z 21.12.2002, str. 80.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 180 z 18.7.2003, str. 34.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 120 z 24.4.2004, str. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 328 z 30.10.2004, str. 1.

- (6) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków antydumpingowych obowiązujących w odniesieniu do SWR pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Węgier, Indii, Meksyku, Polski, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy⁽¹⁴⁾ Komisja otrzymała w dniu 17 maja 2004 r. wniosek o dokonanie przeglądu wymienionych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (7) Wniosek został złożony przez Komitet Łącznikowy Przemysłu Lin Stalowych Unii Europejskiej („EWRIS”) (zwany dalej „wnioskodawcą”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, całkowitej wspólnotowej produkcji SWR. W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponowienia dumpingu i wystąpienia szkody dla przemysłu wspólnotowego.
- (8) Następnie, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, wszczęto przegląd wygaśnięcia dotyczący SWR pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indii, Południowej Afryki i Ukrainy, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wymieniony przegląd jest nadal w toku.
- (9) Niniejszy dokument dotyczy wyłącznie przywozu z Korei, tj. dochodzenia wskazanego w motywach 1 i 2 powyżej.
- 1.2. Strony, których dotyczy postępowanie
- (10) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania producentów eksportujących w Korei, importerów/przedsiębiorstwa handlowe i ich stowarzyszenia, zainteresowanych dostawców i użytkowników, przedstawicieli krajów wywozu objętych postępowaniem oraz skarżącego i innych znanych producentów wspólnotowych. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (11) Ze względu na dużą liczbę producentów wspólnotowych, koreańskich producentów eksportujących oraz importerów wspólnotowych wskazanych w skardze kontrola wyrywkowa została przewidziana dla stron określonych w zawiadomieniu o wszczęciu zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (12) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności kontroli wyrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy producenci wspólnotowi, importerzy wspólnotowi oraz producenci eksportujący zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie podstawowych informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu, dotyczących ich działalności w okresie od dnia 1 lipca 2003 r. do dnia 30 czerwca 2004 r., związanej z produktem objętym postępowaniem.
- (13) Po zbadaniu informacji przedłożonych przez producentów eksportujących trzy przedsiębiorstwa zostały objęte próbą na podstawie ich wielkości wywozu do Wspólnoty. Jednakże jeden z objętych próbą producentów eksportujących zaprzestał współpracy w późniejszym okresie i dlatego objęto kolejnego największego eksportera pod względem wielkości wywozu. Do ostatecznej próby zostały wybrane następujące przedsiębiorstwa:
- Kiswire Ltd,
  - DSR Wire Corporation,
  - Chung-Woo Rope Co., Ltd.
- (14) Jeżeli chodzi o niepowiązanych importerów, tylko jeden z nich przywozący w rzeczywistości produkt objęty postępowaniem z kraju, którego dotyczy postępowanie, udzielił pozytywnej odpowiedzi na formularz dotyczący kontroli wyrywkowej i wyraził swoją gotowość do dalszej współpracy ze służbami Komisji. Mając na uwadze powyższą sytuację, służby Komisji podjęły decyzję o niestosowaniu kontroli wyrywkowej w odniesieniu do niepowiązanych importerów, lecz o wysłaniu kwestionariusza wyżej wymienionemu importerowi.
- (15) Skarga została złożona w imieniu dwudziestu jeden producentów wspólnotowych. Komisja zwróciła się do wymienionych dwudziestu jeden przedsiębiorstw i do wszystkich innych znanych producentów o nawiązanie współpracy, prosząc ich o wypełnienie formularza dotyczącego kontroli wyrywkowej. Siedemnaście przedsiębiorstw prawidłowo wypełniło formularz dotyczący kontroli wyrywkowej w określonym terminie i oficjalnie zgodziło się na dalszą współpracę podczas dochodzenia. Formularz dotyczący kontroli wyrywkowej zawierał pytania dotyczące zmian niektórych makroskaźników szkody, mianowicie mocy produkcyjnej, wielkości produkcji, zapasów, wielkości i wartości sprzedaży oraz zatrudnienia. Spośród wymienionych siedemnastu producentów, którzy wyrazili swoją gotowość do dalszej współpracy podczas dochodzenia, pięć następujących przedsiębiorstw zostało objętych próbą:
- BTS Drahtseile GmbH (Niemcy),
  - Cables y Alambres especiales, SA (Hiszpania),
  - CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Niemcy),
  - Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA (Portugalia),
  - Trefileurope, SA (Francja).
- (16) Komisja przesłała kwestionariusze do objętych próbą producentów eksportujących i producentów wspólnotowych oraz do wszystkich innych zainteresowanych stron. Otrzymano odpowiedzi od trzech objętych próbą koreańskich producentów eksportujących, jednego importera we Wspólnocie powiązanego z jednym z wymienionych koreańskich eksporterów, pięciu objętych próbą producentów przemysłu wspólnotowego, współpracującego niepowiązanego importera, dwóch dostawców surowców i dziesięciu użytkowników.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 272 z 13.11.2003, str. 2.

(17) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów wstępnego ustalenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Wspólnoty. Wizyty weryfikacyjne odbyły się w zakładach następujących przedsiębiorstw:

a) producenci przemysłu wspólnotowego

- BTS Drahtseile GmbH, Gelsenkirchen (Niemcy),
- Cables y Alambres especiales, SA, Bilbao (Hiszpania),
- CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH, Kirkel (Niemcy),
- Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA, Gemunde (Portugalia),
- Trefileurope SA, Bourg en Bresse (Francja);

b) niepowiązany importer

- Interkabel GmbH, Solms (Niemcy);

c) producenci eksportujący w Korei

- Kiswire Ltd, Seul,
- DSR Wire Corporation, Suncheon,
- Chung-Woo Rope Co., Ltd., Busan.

1.3. Okres objęty dochodzeniem

(18) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2003 r. do dnia 30 czerwca 2004 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „IP”). Badanie tendencji w kontekście analizy szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2001 r. do końca IP („okres objęty postępowaniem”).

2. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

2.1. Produkt objęty postępowaniem

(19) Produktem objętym postępowaniem są żelazne lub stalowe liny i kable, włącznie z linami zamkniętymi, z wyjątkiem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnych wymiarach poprzecznych przekraczających 3 mm, z zamontowanymi łącznikami lub bez nich, pochodzące z Republiki Korei („produkt objęty postępowaniem”), zwykle zgłaszane w ramach kodów CN 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86 oraz 7312 10 88 i 7312 10 99.

2.2. Produkt podobny

(20) Stowarzyszenie reprezentujące importerów wspólnotowych (EWRIA) stwierdziło, iż przywożone produkty różnią się w znaczący sposób od produktów wytwarzanych i sprzedawanych we Wspólnocie, a zatem nie powinny być porównywane. Ten sam argument był przedmiotem pogłębionej analizy w ramach rozporządzenia

(WE) nr 230/2001, stwierdzono wtedy, iż produkty produkowane przez przemysł wspólnotowy muszą być uważane za produkty podobne. Ponieważ EWRIA nie wniósł żadnych nowych elementów, wnioski osiągnięte w wyżej wymienionym rozporządzeniu zostają potwierdzone.

(21) Niniejsze dochodzenie wykazało, iż produkty wywożone przez producentów eksportujących oraz produkty wytwarzane i sprzedawane przez producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym mają takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz takie samo podstawowe wykorzystanie, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. To samo odnosi się do produktów wytwarzanych przez producentów koreańskich i sprzedawanych na koreańskim rynku krajowym.

3. Dumping

3.1. Wartość normalna

3.1.1. Ogólna reprezentatywność

(22) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała w pierwszej kolejności w odniesieniu do każdego współpracującego producenta eksportującego, czy jego krajowa wartość sprzedaży SWR była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wartość takiej sprzedaży stanowiła przynajmniej 5 % całkowitej wartości sprzedaży eksportowej producenta do Wspólnoty.

3.1.2. Porównywalność rodzajów produktu

(23) Komisja określiła następnie takie rodzaje SWR sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty. Komisja stwierdziła, iż rodzaje produktów sprzedawane na rynku krajowym i wywożone są bezpośrednio porównywalne, wtedy gdy posiadają podobną liczbę splotek, liczbę drutów w splotce, sposób wykonania splotki z drutów, rdzeń, wytrzymałość na rozciąganie, właściwości drutu, specjalne właściwości liny, powłokę oraz przekrój liny.

3.1.3. Reprezentatywność poszczególnych rodzajów produktu

(24) W odniesieniu do każdego rodzaju sprzedawanego przez producentów eksportujących na ich rynkach krajowych i uznanych za bezpośrednio porównywalne z rodzajami SWR sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty ustalono, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową określonego rodzaju SWR uznano za wystarczająco reprezentatywną w przypadku, gdy ogólna wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju podczas IP stanowiła co najmniej 5 % ogólnej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju SWR wywożonego do Wspólnoty. Ustalono, iż większość rodzajów produktu wywożonych do Wspólnoty była sprzedawana w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym.

3.1.4. Badanie zwykłego obrotu handlowego

(25) Komisja zbadała następnie, czy sprzedaż krajowa każdego przedsiębiorstwa mogła być uważana za przeprowadzoną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(26) Dokonano tego, określając proporcję sprzedaży krajowej każdego rodzaju produktu, którego dotyczy wywóz, dokonanej ze stratą na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym podczas IP.

a) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których ponad 80 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym zostało zrealizowane po cenie nie niższej od kosztów jednostkowych i w przypadku których średnia ważona ceny sprzedaży była równa lub wyższa od średniej ważonej kosztów produkcji, wartość normalna, w podziale na rodzaj produktu, została obliczona jako średnia ważona wszystkich krajowych cen sprzedaży rozpatrywanego rodzaju.

b) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których co najmniej 10 % lecz nie więcej niż 80 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym zostało zrealizowane po cenie nie niższej od kosztów jednostkowych, wartość normalna, w podziale na rodzaj produktu, została obliczona jako średnia ważona krajowych cen sprzedaży, które były wyłącznie równe lub wyższe od kosztów jednostkowych rozpatrywanego rodzaju.

c) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których mniej niż 10 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym zostało zrealizowane po cenie nie niższej od kosztów jednostkowych, stwierdzono, że dany rodzaj produktu objętego postępowaniem nie został sprzedany w zwykłym obrocie handlowym, a zatem do ustalenia wartości normalnej należy zastosować inną metodologię.

(27) W wyniku powyższego ustalono, iż większość wywożonych rodzajów produktu została sprzedana w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

3.1.5. Wartość normalna oparta na faktycznych cenach krajowych

(28) W odniesieniu do rodzajów sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty przez przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem, przy spełnieniu wymagań określonych w sekcjach 3.1.3 oraz 3.1.4 lit. a) i b), wartość normalna została ustalona, dla odpowiadających rodzajów produktu, na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych od niezależnych klientów na koreańskim rynku krajowym podczas IP, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

3.1.6. Wartość normalna oparta na cenach krajowych innych producentów w Korei

(29) W odniesieniu do rodzajów produktu objętych sekcją 3.1.4 lit. c), jak również w odniesieniu do rodzajów produktu, które nie były sprzedawane przez producentów eksportujących w reprezentatywnych ilościach na koreańskim rynku krajowym, jak wskazano w sekcji 3.1.3 powyżej, w pierwszej kolejności ustalono, czy dla wymienionych rodzajów produktu ceny sprzedaży innych producentów krajowych mogą zostać wykorzystane do określenia wartości normalnej. Ustalono jednak, iż sprzedaje się wiele modeli SWR, a na ostateczną cenę sprzedaży mają wpływ różnorodne czynniki. Różnice pomiędzy sprzedawanymi modelami spowodowałyby liczne dostosowania, które musiałyby zostać oparte na szacunkach. Dlatego też uznano za bardziej odpowiednie skonstruowanie wartości normalnej.

3.1.7. Wartość normalna oparta na wartości skonstruowanej

(30) Mając na uwadze powyższe, w odniesieniu do wszystkich rodzajów produktu wskazanych w motywie 29 wartość normalna została skonstruowana na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(31) Podczas konstruowania wartości normalnej poniesione wydatki związane ze sprzedażą i wydatki ogólne i administracyjne („SG & A”) oraz średni ważony zysk uzyskany przez objętych postępowaniem współpracujących producentów eksportujących z krajowej sprzedaży produktu podobnego dokonanej w zwykłym obrocie handlowym podczas IP dodano do ich własnych średnich kosztów wytworzenia w IP, zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Tam gdzie było to konieczne, skorygowano część kosztów wytworzenia, które zostały nieprawidłowo przypisane w przypadku jednego przedsiębiorstwa, oraz wydatki SG & A, przed wykorzystaniem ich w badaniu zwykłego obrotu handlowego oraz konstruowaniem wartości normalnej.

(32) W tym zakresie wszyscy objęci postępowaniem producenci eksportujący włączyli nieoperacyjne wydatki do swoich wydatków SG & A na rynku krajowym w odniesieniu do produktu podobnego. Wymienieni producenci odliczyli również od wydatków SG & A kwoty dochodu niepowiązane ze sprzedażą produktu podobnego na rynku krajowym.

(33) Jednakże w wyniku dochodzenia wykazano, iż niektóre z wymienionych wydatków i dochodów nie mogły być powiązane ze sprzedażą produktu podobnego na rynku krajowym, a zatem nie powinny być przypisane do odpowiednich wydatków SG & A ani odliczone od nich. W konsekwencji wymienione nieoperacyjne wydatki i dochód zostały wykluczone z przedstawionych SG & A.

3.2. *Cena eksportowa*

- (34) We wszystkich przypadkach, kiedy produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych odbiorców we Wspólnocie, cena eksportowa ustalana była zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tzn. na podstawie cen eksportowych faktycznie płaconych lub należnych.
- (35) W przypadku gdy sprzedaży eksportowej dokonano za pośrednictwem powiązanego importera, cena eksportowa została skonstruowana, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, na podstawie ceny, po której przywiezione produkty zostały w pierwszej kolejności odsprzedane niezależnemu nabywcy, z właściwym uwzględnieniem wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą oraz zysków. W tym zakresie wykorzystano koszty własne SG & Apowiązanego importera. Z powodu braku jakichkolwiek bardziej wiarygodnych informacji odpowiednią marżę zysku oszacowano na 5%. Wymieniona marża zysku została wykorzystana w poprzednim dochodzeniu antidumpingowym dotyczącym przywozu tego samego produktu, którego ostateczne ustalenia zostały opublikowane w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1601/2001⁽¹⁵⁾. Żadne dostępne informacje nie wskazywały, iż nie była to wiarygodna marża.

3.3. *Porównanie*

- (36) Porównania wartości normalnej i cen eksportowych dokonano na bazie *ex works*. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej uwzględniono w formie dostosowania różnice mające wpływ na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Stosowne dostosowanie przyznano we wszystkich przypadkach, w których uznano je za rozsądne, prawidłowe i poparte potwierdzonymi dowodami. Na tej podstawie wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie upustów, rabatów, prowizji, transportu lądowego, kosztów związanych z opakowaniem, kosztów kredytu, frachtu morskiego, ubezpieczenia, opłat związanych z przeładunkiem i załadunkiem, opłat bankowych i innych czynników.
- (37) Wszyscy eksportujący producenci złożyli wnioski o dostosowanie wartości normalnej w celu uwzględnienia kosztów kredytu poniesionych na rynku krajowym. Jednakże wszyscy koreańscy producenci eksportujący stosowali system otwartej rachunkowości i niemożliwe było ustalenie związków między wymienionymi kosztami kredytu a rozpatrywanymi krajowymi transakcjami sprzedaży. Dlatego też nie można było ustalić, iż taki czynnik miał wpływ na ceny i porównywalność cen zgodnie z wymogami art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W konsekwencji wymienione wnioski musiały zostać odrzucone.
- (38) Wszyscy eksportujący producenci złożyli również wnioski o dostosowanie w zakresie kosztów kredytu poniesionych w odniesieniu do sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Mimo iż takie dostosowania były uzasadnione, zgłoszone kwoty były zawyżone i musiały zostać skorygowane podczas weryfikacji przeprowadzonych na miejscu.
- (39) Objęci postępowaniem producenci eksportujący złożyli wnioski o dostosowanie w zakresie opłat przywozowych i podatków pośrednich zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. b)

rozporządzenia podstawowego. W przypadku dwóch objętych postępowaniem producentów eksportujących ustalono, iż kwota zwróconych należności przywozowych przekraczała kwotę zapłaconych należności przywozowych. Dlatego też jest mało prawdopodobne, aby wymienieni eksporterzy otrzymali zwroty wyłącznie za te przywiezione części, które zostały w późniejszym okresie włączone do wywiezionych towarów. Ponadto, w przypadku wymienionych producentów eksportujących, zwrot otrzymany przy wywozie SWR nie był powiązany z należnościami przywozowymi zapłaconymi za surowce, tzn. zwrot został otrzymany niezależnie od tego, czy przywieziony surowiec został wykorzystany w produkcji wywiezionego produktu. Stwierdzono zatem, iż zwrot należności przywozowych nie miał miejsca w rozumieniu art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W żadnym przypadku producenci eksportujący objęci postępowaniem nie byli w stanie wykazać, czy i w jakim zakresie produkt podobny został obciążony opłatami przywozowymi i podatkami pośrednimi w momencie sprzedaży na rynku krajowym. Dlatego też niemożliwe było ustalenie, iż miało to wpływ na porównywalność cen. Zatem żaden z warunków wskazanych w wyżej wymienionych przepisach nie został spełniony, a wszystkie wnioski musiały być odrzucone.

- (40) Ustalono, iż jeden z producentów eksportujących zapłacił prowizję swojemu powiązanemu importerowi za działania związane ze sprzedażą eksportową SWR dokonaną bezpośrednio przez producenta eksportującego niezależnemu klientowi we Wspólnocie. Ponieważ stwierdzono, iż zapłacona prowizja była czynnikiem, który wywarł wpływ na ceny i porównywalność cen w rozumieniu art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, wprowadzono odpowiednie dostosowania do rozpatrywanej sprzedaży.
- (41) Dwóch producentów eksportujących złożyło wniosek o dostosowanie sprzedaży, krajowej i eksportowej, w zakresie różnic dotyczących innych czynników, na które składają się poniesione przez przedsiębiorstwo koszty opłat związanych z kontrolą oraz pracy nakładczej (montowanie łączników) w odniesieniu do części sprzedaży w celu spełnienia wymagań klientów. Stwierdzono, iż bardziej odpowiednie było uznanie tych wniosków w ramach dostosowania w zakresie właściwości fizycznych. Kwota dostosowania odpowiada cenie faktycznie zapłaconej przez producenta eksportującego za opłaty związane z kontrolą i pracą nakładczą.
- (42) Wreszcie jeden z producentów eksportujących złożył wniosek o dostosowanie w zakresie różnic dotyczących poziomu handlu zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) rozporządzenia podstawowego. Jednakże sprzedaż na rynku krajowym została dokonana na rzecz krajowych dystrybutorów. Jest to zatem poziom handlu podobny do poziomu handlu w odniesieniu do sprzedaży powiązanym importerom po odtworzeniu ceny eksportowej. W konsekwencji żadne dostosowanie nie było uzasadnione.
- 3.4. *Margines dumpingu w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych dochodzeniem*
- (43) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnia ważona wartość normalna została porównana ze średnią ważoną ceną eksportową w podziale na rodzaj produktu dla każdego producenta, jak określono powyżej.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 211 z 4.8.2001, str. 1 (motyw 25).

(44) Na podstawie powyższego, margines dumpingu dla współpracujących producentów eksportujących, wyrażony jako wartość procentowa ceny netto cif na granicy Wspólnoty, przed ocenieniem, wynosi:

- Kiswire Ltd – 8,4 %,
- DSR Wire Corporation 0,7 %,
- Chung-Woo Rope Co., Ltd – 6,1 %.

(45) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą ustalono, iż w przypadku znacznej części ich sprzedaży ceny eksportowe były zasadniczo zbliżone do cen eksporterów objętych próbą. Z powodu braku jakichkolwiek informacji wskazujących na odmienny stan rzeczy stwierdzono, iż wyniki kontroli wrywkowej są reprezentatywne dla wszystkich innych eksporterów. Ponadto należy zauważyć, iż zarówno inni współpracujący eksporterzy, jak i eksporterzy niewspółpracujący, stanowili około 0,5 % konsumpcji wspólnotowej w IP. Z tych powodów stwierdzono, iż jakkolwiek wpływ wymienionego przywozu, nawet jeżeli przekraczał poziom *de minimis* dumpingu, nie mógłby, pomijając inne czynniki, wyrazić szkody przemysłowi wspólnotowemu.

3.5. Wniosek

- (46) Zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego postępowanie antydumpingowe powinno zostać zakończone w przypadku stwierdzenia, że margines dumpingu jest mniejszy niż 2 %.
- (47) Dlatego też, mając na uwadze powyższe ustalenia, należy zakończyć niniejsze postępowanie.

(48) Uznano, że nie jest konieczne określenie szkody, związku przyczynowego i aspektów interesu Wspólnoty, biorąc pod uwagę powyższe ustalenia dotyczące dumpingu i zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego przewidującego niezwłoczne zakończenie postępowania w przypadku ustalenia, że marginesy dumpingu są *de minimis*,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu stalowych lin i kabli, włącznie z linami zamkniętymi, z wyjątkiem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnych wymiarach poprzecznych przekraczających 3 mm, z zamontowanymi łącznikami lub bez nich, objętych kodami CN 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 i 7312 10 99, pochodzących z Korei, zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu następującym po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 października 2005 r.

W imieniu Komisji,
Peter MANDELSON
Członek Komisji